

до днес още се показват три „черковища“, които са били разкопавани още в турско време” (Шкорпил Вл, Кар. 1885: 65) И отново, според предание, тук е имало манастир, както и голям град по левия бряг на река Тунджа и стар път в проход на север. Дори се споменава, че името на този град е Юленград (Табakov 1986: 433) Изказано е и предположение, че този град е съществувал до идването на турците, които го разсипват и една част от населението поставя началото на сегашния Сливен, установявайки се на това място. (Табakov 1986: 433-434)

Видно е, че в този район са налице немалко податки за съществувало поселение в по-ранно време, предполагащо усвояване на пространството чрез всички възможни форми, включително и чрез сакрализацията му. А тя е най-сигурният начин за утвърждаване на конкретна идентичност. Засега регистрираните сакрални топоси се съотнасят, с оглед наименованията им и обредността, свързана с тях, към по-късни времена, но прозират и белези, чиито характеристики отвеждат към вероятността за унаследяване на по-ранен тип сакралност. Дали е налице такава възможност е необходимо да се извърши допълнително комплексно проучване в лингвистичен, етнологички, фолклористичен и археологически аспект.

Битуването на друга част християнски топоси е мотивирано чрез легенди.

Край с. Баня е имало извор с име Божа баня, мотивиращ лечебността на минералната вода там. (Дечев 2008: 266)

Край гр. Шивачево се намира местност с наименование Божа майка. Там върху невисока скала, по която се стига вода (като малък водопад) има образувания, наподобяващи малки (детски) стъпки и издълбано в скалата „като коритце”. Местна легенда обяснява наименованието: „Тук Божа майка слизала да си къпе детето в коритцето в скалата и където то стъпало се образували стъпки. И аз, като са разболея някое дете от